

Tule, lapseni!

Sana hallussa, sp 31.8.2008

Victoria Boyson: Your Father says: "Come Child, I'm Waiting"

Jumala ei ole luovuttanut sinun suhteesi. Oikeastaan ihan päinvastoin. Hän odottaa henkeään pidättäen, että ne unelmat, jotka hän on sinulle antanut, toteutuisivat. Hän tarkkailee sinua... odottaa ja toivoo - valmistellen sinulle valoisaa tulevaisuutta täynnä yltäkylläistä elämää. Sinä olet hänen rakas lapsensa ja hän tarkkailee kaikkea, mitä teet, ja odottaa, että sinä kertoisit toiveesi hänelle ja kääntyisit hänen puoleensa ja antaisit itsesi hänelle.

Jumala on luvannut meille yltäkylläisen elämän. Hän haluaa meidän elävän niin, että saamme kokea todeksi jokaisen lupauksen, jonka hän on antanut, ja jokaisen siunauksen, jonka hän on meille varannut. Herra unelmoi meistä, että vaellamme siinä kutsumuksessa, jonka hän on meille valmistanut, ja että elämme sitä täyttä, rikasta ja merkityksellistä elämää, jonka hän on ennalta määrännyt osaksemme.

Taivaallisena Isänämme Jumala on tehnyt suunnitelmia meitä varten - kutsumuksen, jonka hän haluaa nähdä toteutuvan. Jo ennen syntymäämme hän on elänyt siinä malttamattomassa odotuksessa, että saa nähdä meidän elävän elämämme sillä tavalla, että saamme kaiken mistä unelmoimme ja enemmänkin. Saamme otteen tästä Jumalan hyvydestä, kun luemme Jeremiasta:

*Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.
Jer.29:11.*

Ne ovat hänen suunnitelmiaan, eivät meidän omiamme. Ainoa mahdollisuus elää yltäkylläistä elämää on seurata hänen suunnitelmaansa. Sinä olet hänen rakas lapsensa ja hän seuraa kaikkea mitä sinä teet sellaisessa innokkaassa toivossa, että sinä tarvitsisit häntä ja kääntyisit hänen puoleensa ja seuraisit häntä.

Antaudu

Eräänä päivänä minulla oli pahoja vaikeuksia erään lapsemme kanssa. Hän oli ollut uhmakas ja epäkunnioittava minua kohtaan. Se, mitä vihasin tuossa tilanteessa eniten, oli hänen halunsa hallita minua. Minä yritin näyttää hänelle, mitä hän teki väärin, ja kuinka hän sillä vaikutti minuun, mutta se ei tepsinyt. Niinpä mitä kovemmin hän yritti osoittaa minulle olevansa oikeassa, sitä päättäväisemmin minä halusin nähdä muutoksen hänen asenteessaan.

Mitä oikeastaan halusin hänen suhteensa?

Antautumista... täyttä, ehdotonta, kokonaista ja nöyrää antautumista. Hänen rankaisemisensa jatkui ja muuttui entistä kovemmaksi, kunnes hän lopulta nöyrytyi ja alistui. Oli todella ihanaa nähdä muutos hänessä ja tuntea, mitä se muutos vaikutti hänen sisimmässään.

Sanoin Jumalalle: "Vau! Tältä sinustakin varmaan tuntuu, kun me lopultakin annamme periksi ja luovutamme hallintavallan sinulle ja annamme sinun tahtosi tapahtua elämässämme".

Usein, kun olemme mokanneet, me joko haluamme oikeuttaa toimemme tai tuomita itsemme. Mutta Jumala ei halua sitä sen enempää kuin kapinointiakaan. Oikeanlainen katumus merkitsee sitä, että voi sanoa: "Jumala, sinä olet oikeassa ja minä väärässä". Ei tarvita mitään oikeutusta, sillä hän tuntee meidän sydämemme perin pohjin joka tapauksessa. Ei meidän tarvitse huolehtia siitä, miltä me hänen silmissään näytämme, sillä hän on nähnyt kaiken ja rakastaa meitä kuitenkin.

Ei Jumala halua murjoa meitä tai tuhota. Hänen tavoitteensa on ojentaa meitä. Hän haluaa saattaa meidät oikeaan asemaan suhteessamme häneen, jotta hän voisi taas vaeltaa meidän yhteydessämme. Samoin kuin kävely Aadamin kanssa Edenin puutarhassa, samoin vain jokin vastaava voi luoda paratiisin taivaalliselle Isällemme, ja se on meillekin ainoa yltäkyläisen elämän mahdollisuus.

Kuinkahan hassuilta me näytämme Jumalan silmissä, jos riitelemme hänen kanssaan ja uppiniskaisesti väitämme olevamme oikeassa tai jos edes pieneltä osin haluamme olla puikoissa. "Etkä sinä, Jumala, näe, miltä minusta tuntuu?" tai "Etkö tajua, kuinka pahasti minua on kohdeltu?"

Onhan meidän taivaallinen Isämme kaiken nähnyt - ei hän ole sokea. Hän näkee paljon tarkemmin, miltä meistä tuntuu, kuin edes haluaisimme. Hän näkee suoraan lävitsemme ja tietää, mitä me sisimmässämme tunnemme. Ja kuitenkin me yritämme yhä vakuuttaa hänet siitä, että me itse tiedämme, mikä olisi meille parasta, että meidän vaikuttimemme ovat puhtaat ja meidän tunteemme oikeutetut.

Kiitos Jumalalle, että hän rakastaa meitä tarpeeksi ja pitää pintansa ja odottaa meiltä oikeanlaista käytöstä ja oikeanlaisia vaikuttimia. Hän rakastaa meitä tarpeeksi odottaakseen, että teemme parhaamme.

Jumalan rakkaus sinua kohtaan on se vaikutin, mikä saa hänet toivomaan sinun kutsumuksesi toteutumista, juuri hänen rakkautensa saa hänet omistautumaan sille tavoitteelle, että hänen sydämensä suunnitelmat käyvät toteen sinun elämässäsi. Hän ei halua kontrolloida sinua. Hän odottaa, että sinä annat itsesi hänelle täydellisen ja ihanan antautumisen muodossa.

Jumalan suunnitelma

Jumala tietää, että et voi koskaan toteuttaa hänen kutsumustaan elämäsi varten, ellet noudata hänen suunnitelmaansa. Niinpä hän on aika päättäväinen halutessaan pitää sinut lähellä. Hän ei päästä sinua helpolla. Hän haluaa aina vain vetää sinua lähemmäksi, kunnes antaudut hänen syleilyynsä. Taivaallinen Isä näkee, mitä nurkan takana odottaa - hän on innoissaan, kun voi siunata sinua niin. Hän tietää, että se on juuri sitä, mitä sinä tarvitset, ja hän haluaa antaa sen sinulle.

Mutta ennen lupauksen täyttymystä tarvitaan nöyrä alistuminen hänen herruuteensa. Voimme valittaa ja kiemurrella, miten haluamme, mutta hän odottaa meiltä vain suloista antautumista.

Katumuksemme ydin on juuri antautumisessamme hänelle. Hän haluaa, että tottelemme.

Oppia tottelemaan Isää on yksi olennaisimmista läksyistämme, minkä voimme oppia. Meidän tulee oppia kuuntelemaan hänen ääntänsä ja jättäytyä hänen johdettavakseen. Tulevat päivät voivat olla vaarallisia ja meidän on ehdottoman tärkeätä olla oikeassa suhteessa häneen.

Voimme löytää paratiisin maan päältä. Hän on meidän Edenin puutarhamme, jos vaellamme

hänen kanssaan emmekä poikkea sivuun omalle tielle. Oman tien valitseminen voi aivan kirjaimellisesti johtaa kurjuuteen ja tuhoon.

On olemassa hyvä syy siihen, miksi raamattu sanoo:

Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeäsi Herraan. Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien. Sananl.3:5-6.

Ahhh, eikö kuulostakin ihanalta? Viitoittaa oikean tien?

Mietipä sitä hetkisen... hänen kanssaan meillä on kaikki, mitä tarvitsemme. Mutta ilman häntä emme pysty mihinkään. Ja valitettavasti täytyy sanoa, että me kaikki olemme saaneet aikaan paljon kaikenlaista "tyhjää" Herran nimessä. Kun uskomme, me tiedämme, mitä teemme, mutta jos ei ole mitään tarvetta etsiä Herran kasvoja ja hänen tahtoaan, emme saa aikaan yhtään mitään. Useinkin menemme eteenpäin omien aloitteidemme pohjalta ja uskomme, että teemme kovasti työtä Herran hyväksi ja päädymme tilanteeseen, missä emme tuota mitään pysyvää hedelmää.

On olemassa syy, miksi Jumala haluaa meidän kutsuvan häntä "Isäksi". Jos hän on Isä, me olemme silloin lapsia. Lapset tekevät parhaansa, kun he elävät nöyrässä kuuliaisuudessa Isälle, totellen hänen johdatustaan. Ne suunnitelmat, joita hänellä on elämäämme varten, ja ne lupaukset, joita Jumala on meille antanut, voidaan löytää vain sieltä, minne hän meidät johdattaa. Jos menemme pois hänen luotaan tai yritämme saada hänen lupauksensa toteutumaan omien aloitteidemme pohjalta, silloin vain hukkaamme aikaamme. Menetämme Isän näköpiiristämme ja menemme täysin sekaisin.

Herra ei pakota sinua seuraamaan häntä. Hän yksinkertaisesti odottaa, että palaat hänen luokseen. Hän ei huuda sinulle tai yritä manipuloida sinua. Hän ojentaa kätensä sinulle ja sanoo yksinkertaisesti: "Tule, lapseni! Odotan sinua!"

Taivaallinen Isä odottaa, että sinä käännyt ja tartut hänen ojennettuun käteensä, jotta hän voi taas vaelttaa sinun seurassasi, ja voisi tasoittaa tiesi ja antaa sinun kokea Edenin kaltaisen jumalasuhteen.

Anna hänen kantaa sinua ja sinä saat ihmetellä, minne hän sinua vie. *Saat nauttia Herran hyvyttä, hän antaa sinulle mitä sydämesi toivoo. Ps.37:4.*

Rukoile kanssani:

Rakas taivaan Isä, haluan kaiken mitä olet minulle varannut. Haluan keskustella kanssasi ja kokea paratiisin maan päällä päivittäin. Kadun, että olen elänyt omien suunnitelmieni mukaan ja päätän nyt antaa sinulle hallintavallan.

Auta minua vaeltamaan sinun kanssasi, Herra. Pidä minut lähellä sydäntäsi ja anna minulle kuulevat korvat, että kuulen, mitä sinä minulle puhut. Johda minua ja jokaista elämäni osa-aluetta. Haluan elää sinulle, rakastaa sinua ja tuntea sinut.

Victoria Boyson, Inc. © 2008

www.boyson.org